

FILM: MARIJANA

Naslov filma: **MARIJANA**

Leto: **23.05.2018**

Dolžina: **13'26"**

Filmska ekipa: **Lidija Bertonec, Violetta Bottazzo, Neli Filipić, Zdenka Jerala-Štrukelj, Urška Majaron, Vida Vilhar Pobegajlo, Silva Reiner, Jasna Tepina, Uroš Trampuš, Bojana Žokalj Jesih**

Producent: **Slovenska univerza za tretje življenjsko obdobje**

Strokovna podpora: Scenarij, režija, zvok: **Simona Jerala**;
Kamera: **Maks Sušnik**; Montaža: **Andrej Avanzo**

Igralska zasedba: **Marijana Češnovar**

Statisti: **Tjaša Anžlovar Skitek, Benjamin Bajc, David Bajc, Violetta Bottazzo, Zdenka Jerala-Štrukelj, Jurij Jesih, Neja Krauthaker, Nena Lamut-Mihajlovič, Katarina Majaron, Lana Mulec, Živa Pleško, Enej Plut Lamut, Silva Reiner, Hana Shaar, Aljaž Škrinjar, Andreja Škrinjar, Martina Trampuš, Uroš Trampuš, Svarun Žokalj, Kajetan Žokalj, Bojana Žokalj Jesih**

Država: **Slovenija**

Jezik: **slovenščina**

Podnapisi: **PT - DE - IT - SI - EN - GR**

SINOPSIS

Marijana, diplomirana ekonomistka, je bosanskega in slovenskega porekla. Preden je v Bosni in Sarajevu izbruhnila vojna, je Marijana tam živela "edino življenje, ki ga je poznala, drugega ni imela". Evakuirali so njo in sina, v Sarajevu pa so ostali njeni starši, tašča, prijatelji. Številni avtobusi z množico žena, otrok in dojenčkov so jo pripeljali v njeno Slovenijo. V Sarajevu je Marijana delala v slovenskem podjetju, ki je imelo slovenske partnerje, v Slovenijo je prihajala na počitnice. Toda, ko je zdaj prispela v Slovenijo, jo je pričakalo boleče spoznanje; gledali so jo kot "tujko, sovražnika, begunko." Integrirati se je pričela s

FILM: MARIJANA

pomočjo socialnega delavca, ki jo je napotil v tri slovenske družine, družine intelektualcev. Soseđa ji je dala prenekateri nasvet. Marijana je nasvete upoštevala. Pridobila si je begunsko karto, kar je pravno reguliralo njeno bivanje v Sloveniji. Zdaj je lahko delala in ni bila več odvisna od Rdečega križa, hrane in socialne pomoči, ki ju je prejemale. Sina je vpisala v osnovno šolo. Otroci so se tam delali norca iz njegovega porekla. Socialni delavec je Marijani predlagal redno zaposlitev v domu starejših, ki jo je Marijana sprejela. Veliko se je tam naučila o starih ljudeh. Toda nekateri stanovalci ji niso dovolili, da bi prišla k njim. "Bosanka že ne bo vstopila v mojo sobo." V domu starejših se je spoprijateljila s svojo šefinjo Bernardo. Bernarda ji je zelo pomagala, postala je Marijanin »most do socialnega okolja«, vabila jo je na kulturne dogodke. Ko se je Marijanina delovna pogodba čez dve leti zaključila, je Marijana pričela delati v neki delikatesi. Dela ni poznala, a se ga je lotila, stranke niso dobro sprejele njenega naglasa. Bernarda ji je predlagala, da se zaposli v Hospicu, da tam dela z žalujočimi. Tam, v Hospicu, je Marijana spoznala svojega novega moža. Poročila se je, se upokojila, pričela se je učiti plesa, vpisala se je na umetnostno zgodovino na Univerzi za tretje življenjsko obdobje. Poroka, ples, umetnostna zgodovina, kjer ima skupna zanimanja z drugimi študenti, vse to ji pomaga, da se počuti integrirano. Čuti se sprejeta in lahko daje drugim, hvaležna je, da se je sin postavil na noge in se dobro umestil v družbo, da "se je vse skupaj tako končalo".